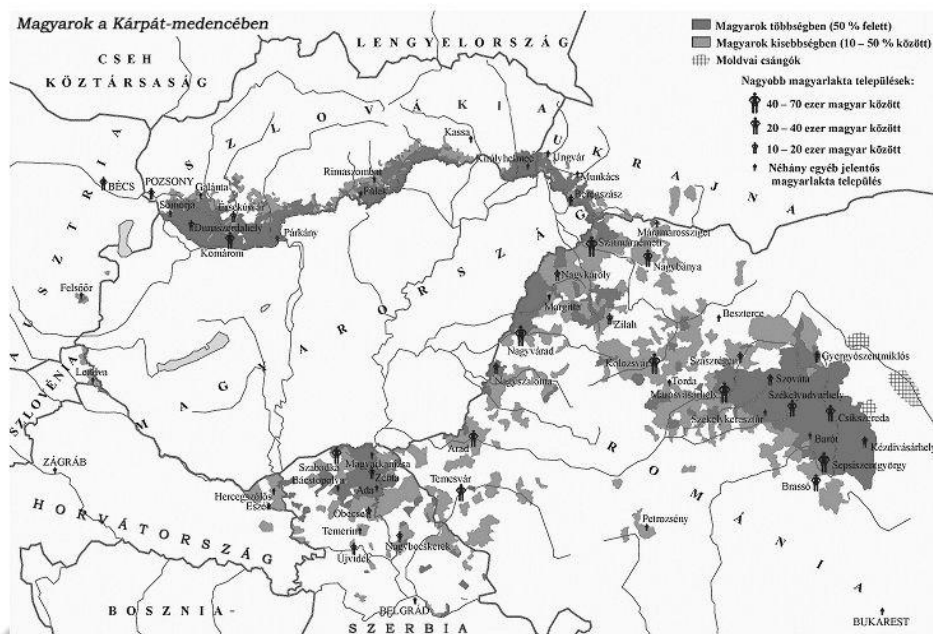

ORSZÁGGYÜLÉS HIVATALA
KÜLÖGYI IGAZGATÓSÁG

NEMZETPOLITIKAI TÜKÖR

Készítette:
Hunvári Orsolya
Lenkei Judit
Sediqi Jázmin
Szabó Ádám
Vass-Prékopa Angéla

Szerkesztő:
Márky Zoltán

Kiadó:
Dr. Sárdi Péter

2013. április 5.
II. évfolyam 9. szám

TARTALOM

HÍREK	3
Nemzeti összetartozás bizottsága	3
A Nemzeti összetartozás bizottsága április 2-i ülésének beszámolója	
Nemzetpolitika az Országgyűlésben	5
Magyar nemzetpolitika	7
Kormányzati támogatás a beregszászi magyar főiskolának	
Erdély	8
Interjú Martonyi Jánossal	
Fogynak a székely zászlók	
Aláírásgyűjtés a székely autonómiáért	
Felvidék	10
Tárgyalóasztalhoz ülne a Most-Híd	
Megbékélés cseh-német mintára	
Délvidék	12
Vajdaságban is csökken a magyar tagozatos diákok száma, a kisdíákok száma azonban emelkedhet	
Kárpátalja	12
Interjú Kovács Miklóssal	
Időközi választás Beregszászban	
Horvátország	14
Magyar előljáró nélkül maradhat a Hercegszölősi járás	
BESZÁMOLÓ	16
Parlamenti adomány a Nagyenyedi Bethlen Gábor Kollégiumnak	
A HÉT TÉMÁJA	17
Közéleti és politikai preferenciák Erdélyben az autonómiával kapcsolatban	
KITEKINTŐ A KÖVETKEZŐ KÉT HÉTRE	20

HÍREK

Nemzeti összetartozás bizottsága

Martonyi János külügyminiszter meghallgatása a Nemzeti összetartozás bizottsága ülésén

A bizottság április 2-i ülésén *Martonyi János* külügyminiszter bevezetőjében a külpolitika és a nemzetpolitika kapcsolatrendszeréről, az állampolgársági kérdéskörrel beszélt, majd – képviselő kérdésekre reagálva – az aktuális nemzetpolitikai vitás ügyek kerültek napirendre.

Martonyi János beszámolója elején a nemzetpolitika fogalmát járta körül, utalva a tavaly elfogadott nemzetpolitikai [stratégiára](#). Megfogalmazása szerint „a nemzetnek van külpolitikája”, a külpolitika és a nemzetpolitika szembeállítása pedig téves. Bár „nemzetközi jogalanyiságot csak Magyarország hordoz”, Magyarországnak külpolitikája alakításában az össznemzet érdekeit kell figyelembe vennie. A magyar külpolitika célja a nemzetpolitikai érdekek érvényesítése, és ez nem korlátozódik a szomszédos országokra, hanem a diplomácia egészének kiemelt feladata.

Elmondása szerint a legérzékenyebb nemzetpolitikai kérdések a térségpolitikával összefüggésben merülnek fel, amely felveti a szomszédosságpolitikával való összefüggést is, amely egy igen összetett és bonyolult kérdéshalmazt eredményez. A szomszédainkkal fennálló viszony alakulásának egyik meghatározó tényezője az adott országban élő magyar közösség helyzete, illetve jogainak érvényesülése. Ugyanakkor a szomszédos országokban élő magyar közösségnek is érdeke, hogy Magyarország és az adott ország között jó legyen a viszony, hogy ne merüljenek fel súlyos konfliktusok, feszültségek. Ezeknek a következményei ugyanis elsősorban őket fogja érinti – fogalmazott a külügyminiszter.

Annak ellenére, hogy az elmúlt időszakban a regionális együttműködések terén jelentős előrelépések történtek, a nemzetpolitika területén a közösségi jogok elismertetése terén csak mérsékelt előrelépés történt (egyedül Szerbia fogadta el a közösségi jogokat). Kiemelte, a nézeteltérések fő forrása is ez jelenti, hogy Magyarország szerint léteznek közösségi jogok, a szomszédos államok többsége azonban úgy látja, hogy a kisebbségi jogok az egyén védelmére korlátozódnak.

Magyarország kiáll az egyéni és közösségi jogokért, támogatja a közösségi önkormányzatok létrehozását, amely magába foglalja az autonómiák különböző formái. Amíg ez a nézetkülönbség fennáll, mindig felszínre törnek majd a viták, hiszen sok érzékeny kérdés a határon túli magyarok helyzetével kapcsolatban ezzel függ össze – mutatott rá.

Martonyi János kiemelte: bár „a magyar közvélemény túlnyomó része, a magyar politikai elit elfogadta a területvesztést”, melyet számtalan nemzetközi jogi dokumentum is rögzít, mégis újra és újra „előjön az a gondolat”, hogy Magyarországnak területi igényei lennének. Valószínűleg azért vetődik fel ez még mindig, mert a közvéleményben jelen lévő

aggodalmat, szorongást politikai célokra jól lehet használni, elő lehet húzni a magyar kártyát – mondta.

„Mindenkinek el kellene fogadni az adott helyzetet: Magyarország tudomásul vette a területvesztést, a szomszédos országok pedig tudomásul veszik, hogy a területekkel együtt jelentős nemzeti közösségeket is kaptak, melyek közösségként ragaszkodnak identitásukhoz, az egyéni asszimiláció helyett pedig közösségként kívánnak integrálódni. Ez az adott nemzeti közösség és ország érdekeit is szolgálja, hozzájárulva az ország stabilitásához. Minden ország érdeke, hogy területén otthon érezzék magukat a kisebbségek, és Magyarországnak is az a célja, hogy a határon túli magyarok a szülőföldjükön találják meg a boldogulásukat” – hangsúlyozta a politikus.

Mint mondta, nincs tömeges igény a határon túli magyarok körében az áttelepülésre, és a kedvezményes honosításnak sem lett ilyen következménye. A lehetőség megteremtésével viszont jelentősen megnőtt a magyar állampolgárok száma, ezzel együtt a konzuli feladatok is a jelentősen nőttek. Ezzel kapcsolatban kifejtette, a külképviseleti hálózat bővítésének első szakaszában ezért a nemzetpolitikai szempontok jelennek meg: remélhetőleg a kormány hamarosan jóváhagyja az eszéki, a melbourne-i, a torontói főkonzulátus megnyitását, és román jóváhagyást kér a marosvásárhelyi és a nagyváradi főkonzulátus megnyitására.

Ezt követően számos képviselő kérdés, hozzászólás, ellenzéki kritika hangzott el, melyek közül a legfontosabbakat területenként csoportosítva ismertetünk.

Az **autonómia**-igényekkel kapcsán elmondta, hogy ha egy közösség kifejezi demokratikus úton, egyértelműen egy meghatározott autonómiaformára való igényét, a magyar kormány – az alaptörvénnyel és az európai jogrenddel összhangban – a magyar kormány a legkülönbözőbb eszközökkel támogatni fogja. *Csóti György* (Fidesz) kijelentette a „területért jogokat-elv” alapján teljes körű és tényleges autonómiáért kell harcolni, valamint keményebb fellépésre szólította fel a kormányt a közösségi jogok kiharcolása terén. *Szili Katalin* (Független) a közösségi jogok kapcsán hangsúlyozta: fontos, hogy legyen közös tudás, közös akarat.

A külügyminiszter elmondása alapján az egy évvel ezelőtt még kifejezetten jónak mondható **magyar-román kapcsolatok** terén tapasztalt kiváló együttműködés sajnálatos módon veszélybe került, véleménye szerint a román fél olyan aggodalmakat táplál, amelyek teljesen megalapozatlanok. Hangsúlyozta, hogy két ország közötti stratégiai partnerség megőrzése továbbra is fontos cél. A nemzeti kisebbségi kérdésekben feszültségek esetén ki kell állni az elvi álláspontunk mellett, mint tettük azt a székely zászló ügyében is. *Szávay István* (Jobbik) – éles kritikáját követő – érdeklődésére elmondta, hogy a Şaguna-szobor ügye jelenleg a kisebbségi vegyes bizottság napirendjén van, a restitúció ügyét már évek óta folyamatosan napirenden tartják, egy Európa-tanácsi határozat értelmében május végén a törvény törvényhozásnak állást kell foglalnia. A nagyköveti bekeretése kapcsán felhívta a figyelmet, hogy nem minden ilyen alkalom sajtó nyilvános. *Szabó Vilmos* (MSZP) sérelmezte, hogy a magyar kormány korábbi ígérete ellenére beleavatkozott az erdélyi magyar pártok politikai versenyébe. Nem tartotta megfelelőnek a székely zászló-ügy kezelését sem.

A **szlovák-magyar kapcsolatok** tekintetében *Szávay István* sérelmezte, hogy a kétoldalú találkozókon az érzékeny témákról (pl. nyelvhasználat, állampolgári jogfosztások, Malina Hedvig-ügy, stb.) nem esik szó. Martonyi János válaszában elmondta, hogy rendszeresen foglalkoznak ezekkel a témákkal, köztük a nyelvhasználat és az állampolgárság ügyével is. Az utóbbival kapcsolatban közölte: folynak a szakértői tárgyalások, de nem könnyű a helyzet, nem lehet gyorsan megoldani, viszont az is egyértelmű, hogy „a mai helyzet tarthatatlan”. Szabó Vilmos elmondása szerint a magyar külpolitika nem jól szolgálja az összmagyarság érdekeit, a magyar-magyar kapcsolatépítésben – többek között – „ignorálja” a szlovákiai Hid-Most pártot is. A külügyminiszter válaszában kifejtette: a legutóbbi kétoldalú tárgyalásokon megbeszéléseket folytatott *Bugár Béla* pártelnökkel, azonban álláspontja szerint „az ügynevezett vegyes pártok a magyar nemzetpolitika egésze szempontjából elég komoly veszélyt és kockázatot jelentenek”.

Szerbia az egyetlen szomszédos ország, ahol elismerték a közösségi jogokat, ahol kulturális autonómiát nyertek a vajdasági magyarok. Mindenképpen javulás tapasztalható a magyar-szerb viszonyban, a két köztársasági elnök közös főhajtására is sor kerül idén tavasszal Csúrogon. *Ékes Ilona* (Fidesz) az újonnan letartóztatott temerini fiúk ügye kapcsán elmondta, hogy folyamatosan zajlik a magyarok megfélemlítése, a bíróságok pedig kettős mércét alkalmaznak. A közös megbékélés kapcsán aggodalmát fejezte ki a szerb fél hozzáállásával kapcsolatban.

Kárpátalja viszonylatában felmerült a március 16-i ungvári incidens, amikor ukrán nacionalisták magyarországi fiatalokra támadtak és letépték a március 15-i nemzeti ünnep alkalmából viselt kokárdáikat. *Gaal Gergely* (KDNP) érdeklődésére a tárcavezető arról is beszélt, hogy a március 16-i ungvári események után Magyarország világossá tette: támogatja Ukrajna európai ambícióit, de ennek feltétele, hogy tiszteletben tartsák a magyar közösség jogait. Szávay István elmondása szerint döbbenetes, hogy egy ukrán szélsőséges hírportál a Jobbikot és őt magát gyanúsította az akció megszervezésével.

Szabó Vilmos ebben a vonatkozásban is kritizálta a kormányt, hogy „nem veszi figyelembe a Régiók Pártja listáján parlamenti képviselői mandátumot szerzett Gajdos István UMDSZ pártelnököt”.

Horvátország kapcsán a horvát EU csatlakozás apropóján lebonyolított rendezvényekre tett javaslatot *Hoppál Péter* (Fidesz), valamint az eszéki konzulátus nyitására várható időpontjáról érdeklődött.

Kőszegi Zoltán (Fidesz) általános vonatkozásban a kettős beszéd elkerülésére és a „gesztuspolitika” folytatására biztatott. Kiemelte továbbá annak fontosságát, hogy karrierdiplomaták mellett több nemzetpolitikában jártas szakember is dolgozzon a külképviseleteken.

Nemzetpolitika az Országgyűlésben

Szávay István (Jobbik) írásbeli kérdése a nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyetteshez „**Friends of Hungary - élt 59 napot?**” ([K/10410](#)) címmel.

A képviselő kijelentette: a Jobbik frakció megkülönböztetett figyelemmel kíséri az emigrációban élő magyarság sorsát és támogatnak minden olyan kezdeményezést, amely a diaszpóra magyarságának identitástudatát erősíti. Ennek kapcsán kitért a Friends of Hungary Alapítvány céljára, valamint létrehozásának körülményeire, azonban aggodalmát fejezte ki egy január végi kormányhatározat ([1026/2013. \(I. 25.\)](#)) miatt, mely több milliárd forint elvonását irányozta elő, és ez véleménye szerint az Alapítvány és az elképzelés sorsát is megpecsételte.

Dr. Semjén Zsolt nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes válaszában hangsúlyozta, a Friends of Hungary működésének kialakítása jelenleg is folyamatban van, az Alapítvány nem szűnt meg. Tájékoztatást adott a szervezet létrehozásának, működésének és jogkörének részleteiről és megerősítette, hogy az Alapítvány bejegyzésre került az Amerikai Egyesült Államokban, továbbá az alapítói vagyont a magyar állam rendelkezésre bocsátotta.

A miniszterelnök-helyettes kifejtette: bár az Alapítvány tulajdonosi joggyakorlója a Miniszterelnökség, azonban a nemzeti fejlesztési miniszter lett felhatalmazva az alapításhoz szükséges intézkedések megtételére, ezért különítettek el pénzt az NFM keretéből. Hozzátette, a kormány a hasonló státuszú és célú alapítványok tökeellátottsága alapján határozta meg a kezdőtőke nagyságrendjét, ami hozzájárul a működés feltételeinek megteremtéséhez és elősegíti a hatékony fundraising rendszer kialakítását, azonban a szervezet nem élheti fel alaptőkét, sőt azt gyarapítani köteles.

Semjén Zsolt visszautasította a feltételezést, miszerint az újabb kormányhatározat elvonta a pénzt az Alapítványtól és kiemelte, hogy az átcsoportosításnak csupán technikai és jogi¹ okai vannak. A kormány továbbra is elkötelezett a diaszpóra magyarságának az egységes magyar nemzet életébe való bevonása iránt – tette hozzá a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszter.

*Dr. Gaudi-Nagy Tamás (Jobbik) írásbeli kérdése a külügyminiszterhez „**Milyen lépéseket tett a Külügyminisztérium a március 15-én, a kárpátaljai Ungváron történetekkel kapcsolatban, mit kívánnak tenni annak érdekében, hogy a jövőben hasonló megaláztatást ne kelljen elszenvednie magyar állampolgároknak sem Kárpátalján, sem más elszakított területen?**” ([K/10448](#)) címmel.*

A képviselő felháborítónak nevezte a március 15-i nemzeti ünnep alkalmából tartott megemlékezés utáni incidenseket Ungváron, ahol a Határtalanul! programban részt vevő diákokra és tanárookra ukrán nacionalisták támadtak, letépve róluk a kokárdát. Az esettel kapcsolatban azonban örömtelinek tartja, hogy az Ungvári Magyar Főkonzulátus azonnal a sértettek segítségére sietett és az ügyben haladéktalanul megtették a szükséges lépéseket. Úgy véli, hogy ez az eset is jól példázza azokat a megaláztatásokat és agressziót, melyet a

¹ az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 152. § (5) bekezdése alapján a Kormánynek egyedi határozatban kellett rendelkeznie a kötelezettségvállalással nem terhelt, fel nem használt előirányzat-maradványok ún. visszahagyásáról (vagy az azonos célra történő felhasználásának engedélyezéséről), és ezen előirányzatok átcsoportosításáról

kárpátaljai magyarság kénytelen elszenvedni a mindennapokban. Kiemelte: a Külügyminisztériumnak határozottabban kell fellépnie az elszakított területeken élő magyarok rovására elkövetett jogsértések megakadályozása és kezelése terén, ehhez pedig haladéktalanul meg kell kezdeni a Kárpát-medencei Jogsegélyszolgálat (Kisebbségi Jogvédő Intézet) működését Kárpátalján, csakúgy, mint a Felvidéken, Erdélyben és a Délvidéken is.

Martonyi János külügyminiszter válaszában beszámolt arról, hogy magyar állampolgárok két csoportját – miskolci diákokat és a karácsfalvai liceum magyarországi vendégeit - is ért inzultus 2013. március 16-án, Ungváron, két különböző helyen és időpontban. Kijelentette: az Ungvári Magyar Főkonzulátus az alapvető konzuli segítségnyújtáson túlmenően haladéktalanul eljár az incidensekkel kapcsolatban, mind a megyei politikai vezetésnél, mind az illetékes hatóságoknál. A Külügyminisztérium pedig diplomáciai úton tette meg a szükséges lépéseket. Ennek is köszönhetően a kárpátaljai politikai vezetés egyértelműen elítélte az incidenseket és ezt a véleményüket az ukrán nyelvű kárpátaljai médiumokban is nyilvánosságra hozták. Hangsúlyozta: a határozott magyar diplomáciai fellépés nyomán az ukrán szervek elindították a nyomozást, sőt a kijevei magyar nagykövetségnek eljuttatott üzenetében az ukrán Szvoboda párt vezetője is elhatárolódott az incidenstől.

A külügyminiszter tájékoztatása szerint a nyomozás még folyamatban van, de kiemelte, hogy az ilyen atrocitások nem jellemzőek Kárpátaljára, ugyanis a kárpátaljai vegyes lakosságú településeken évtizedek és évszázadok óta békében élnek egymással az emberek, nincsenek nemzetiségek közötti viszályok. Hozzátette: a Külügyminisztérium továbbra is kiemelt figyelemmel kíséri az ügyet.

Magyar nemzetpolitika

Kormányzati támogatás a beregszászi magyar főiskolának

A magyar kormány március 29-én a 1167/2013. (III.29.) Korm. határozattal döntést hozott a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskolával kötendő elvi megállapodás megkötéséről, valamint a megállapodásban foglalt célok megvalósításához szükséges összeg biztosításáról.

A határozat feladatul szabja a nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettesnek, hogy készítse elő a megállapodás tervezetét, azzal a megszorítással, hogy április 30-i határidővel meg kell kötni azt a Főiskolával. A határozat azonban egyúttal rendelkezik az intézmény finanszírozására szánt 500 millió forint elkülönítéséről is, amelyet a főiskola működésére és fejlesztésére fordíthatnak. Ezt az egyszeri összeget a következő években további támogatások követhetik: a kormány 2014-ben 350 millió forintot, 2015-ben és 2016-ban pedig 300-300 millió forintot szándékozik a kárpátaljai magyar főiskolára fordítani.

Forrás: www.magyarkozlony.hu

Erdély

Interjú Martonyi Jánossal

Martonyi János külügyminiszter a kolozsvári Krónikának adott interjújában a magyar nemzetpolitika céljairól és eredményeiről beszélt. A nemzetpolitika irányelvét a „ne bánts a magyart” idézettel fogalmazta meg mandátuma kezdetekor, amin magyar emberek egyéni és közösségi jogainak biztosítását érti. Kitért arra, a kormányzás első két évében jelentős előrelépés történt a szomszédos országokkal való együttműködés terén. Annak ellenére, hogy az elmúlt évben több probléma is felmerült, a pozitív tendencia folytatódni látszik.

Példaként említette, hogy Szerbiában törvénybe foglalták a közösségi jogokat, majd ténylegesen is megjelent a kulturális autonómia, viszont a Romániában élő magyarok még nem kapták meg ezt a lehetőséget.

Arra a kérdésre, hogy mi lehet az oka szomszédos államokban jelenlévő magyarellenességnek és a magyarokról kialakult negatív sztereotípiáknak átfogó választ adott a külügyminiszter. Martonyi János a trianoni döntés után kialakult alaptalan félelmekből eredezteti ezt a jelenséget. Magyarországon a túlnyomó többség, így a politikai elit is elfogadta a területek elvesztését, ennek ellenére mégis az a vád éri a magyarokat, hogy területi követeléseik vannak, ami nem igaz. Elmondása szerint a probléma abban is gyökerezik, hogy a szomszédos országok a politika szintjén nem tudtak megbirkózni a területekkel együtt „kapott” magyar közösség integrálásával. A jelenlegi konfliktusok is ebből fakadnak, mivel Szerbia kivételével egyik szomszédos ország sem hajlandó közösségi jogokat adni, mondván, az egyéni szabadságjogok így is biztosítva vannak. A határon túli magyar közösségek ragaszkodnak történelmükhöz, identitásukhoz és ez gyakran alaptalan félelmet, bizalmatlanságot szül. Komoly problémát jelent, amikor ezt politikai célok elérése érdekében kihasználják.

A külügyminiszter nemrég Bukarestben tárgyalt, amiről úgy nyilatkozott Martonyi János, hogy jó hangulatú és pozitív kicsengésű volt. Ennek ellenére Victor Ponta Magyarországról tett barátságtalan kijelentése nem állt összhangban a megállapodással, miszerint a két ország nem üzen a médián keresztül egymásnak.

Az erdélyi magyarság autonómiájának lehetőségeiről nemzetközi jogi megközelítésből kérdezte Martonyi Jánost az erdélyi lap, amelyre úgy válaszolt, hogy nem létezik egységes európai uniós norma az önrendelkezés kérdésére, de ez a többségi nemzetnek politikai és morális ügye kellene, hogy legyen. Ha egy közösség demokratikusan kifejezi a közösségi jog iránti igényét, azt illik figyelembe venni. Martonyi János arról is beszélt, nem érti miért félnek ennyire az autonómia iránti igénytől a szomszédos államok. Véleménye szerint a jogkiterjesztés elősegíti az adott ország stabilitását, amit a legkülönbözőbb jogi technikákkal, autonómiaformákkal lehetne megoldani. A határon túli közösségek ésszerű és demokratikus igényeiket pedig támogatja a magyar kormány. Fontos, hogy a kisebbségi társadalom biztonságban érezze magát az adott országban és a velük kapcsolatos (alaptalan) ellenérzéseket ne használják fel politikai célokra. Az elszakadási törekvésektől való félelmet abszurdnak nevezte.

Román részről többször elhangzott az a kijelentés, hogy a kisebbségi kérdés belügy, amelyre a külügyminiszter tisztázta, hogy sem az európai normák szerint, és a magyar-román alapszerződés 15. cikkelye szerint sem az. Ennek megfelelően az alaptörvényben Magyarország felelősséget vállal a határon túli magyarokért és a nemzetpolitikát is ennek tudatában folytatja a kormány.

A beszélgetésben a román-magyar stratégiai partnerség is szóba került: a politikus szerint a stratégiai partnerség közös érdek, amelyet tovább kell vinni, de ehhez nyílt és őszinte párbeszéd szükséges. Az Orbán-kormányt gyakran érő vádról, miszerint megosztja a határon túli magyar pártokat, kijelentette, a magyar politika nem szól bele milyen szervezeti formát tartónak a magyar közösség, de fontosnak tartja, hogy a stratégiai kérdésekben egységesen lépjenek fel.

Martonyi János kitért arra, Magyarországon együtt kell élni azzal a tudattal, hogy az állam és a nemzet nem azonos. Ebből viszont nem csak kihívások, hanem előnyök is származnak. A határon túli magyarok erőforrást jelentenek, így az állampolgárság megadásával erősíteni kell az összetartozás érzését, amihez a szavazati jog megadása is hozzátartozik.

Fognak a székely zászlók

Egyre kevesebb polgármesteri hivatal épületére teszik ki a székely zászlót, annak ellenére, hogy *Tamás Sándor* Kovászna megyei tanácselnök felkérte erre a polgármestereket.

Ennek okai között szerepel, hogy *Dimitru Marinescu* prefektus körlevélben szólított fel kilenc polgármesteri hivatalt a zászló levételére; egyelőre a csernátoni és kovásznai hivatal tett eleget a kérésnek.

Theisz János, Kovászna város polgármestere jelezte, ünnepi alkalmakkor vissza fog kerülni a kék-arany sávós lobogó, *Bölöni Dávid* csernátoni polgármester pedig úgy nyilatkozott, a zászlót köztéri helyszínre fogják áthelyezni.

A polgármesterek többsége egyetért abban, hogy addig nem veszik le a zászlókat, ameddig erről konkrét törvény nem rendelkezik.

Aláírásgyűjtés a székely autonómiáért

A március 10-ei marosvásárhelyi Székely Szabadság Napján közfelkiáltással elfogadott, Román kormányhoz címzett beadványt folyamatosan írják alá az interneten.

Az „Autonómiát Székelyföldnek, szabadságot a Székely népnek!” záró mondatú okirat magyar, román és angol nyelven olvasható, eddig több mint húszezeren írták alá.

A beadvány az alábbi linken tekinthető meg és írható alá:

<http://www.autonomia.ro/68-beadvany-romania-kormanyahoz-a-szekely-szabadsag-napjan.html>

Felvidék

Tárgyalóasztalhoz ülne a Most-Híd

A Magyar Közösség Pártja (MKP) és a Most-Híd közti megyei választásokról szóló tárgyalások üteme az utóbbi időszakban lelassult. *Bugár Béla*, a vegyes párt elnöke április 3-i levelével kívánt új lendületet adni a megbeszéléseknek.

A politikus a hónap második hetére hívta meg az MKP vezetését, hogy az egyeztetést a legmagasabb szinten folytassák. A pozsonyi Új Szónak elmondta, „Besztercebánya megyében járási szinten sikerült megegyezni a jelöltek számában is, de máshol ezek a tárgyalások leálltak”, továbbá kifejtette, úgy érzi, „mintha az MKP-ban lennének olyanok, akik meg akarnak egyezni, a többi viszont inkább agyonhallgatja ezt az ügyet”. A két párt központi tárgyalása szerinte azt üzenné a tagságuknak, hogy a szervezetek valóban akarják a megegyezést.

Az MKP-nál még nem döntöttek, hogy elfogadják-e a meghívást. *Berényi József*, a párt elnöke meglepetésének adott hangot, hogy a Most-Híd nem tartotta titokban a megbeszélésre tett javaslatot, ugyanis szerinte „ez merőben más, mint a korábbi döntésük, miszerint nem tárgyalnak az MKP-val”. A párt első embere úgy vélte, ez azzal is magyarázható, hogy a Népi Platform² együttműködése „akadozik megyei szinten”.

Szigeti László, az MKP Országos Tanácsának elnöke és *Solymos László*, a Most-Híd frakcióvezetője a Pátria Rádió Reggeli című műsorának vendégeiként ismertették álláspontjukat. Az MKP politikus elmondta, egy hónapja a Most-Híd döntött úgy, hogy megszakítja a tárgyalásokat és a Népi Platform pártjaival keresi a megegyezés lehetőségét. Szerinte azonban az események úgy alakultak, hogy Nyitra megyében létrejöhet a nagy szlovák koalíció, amelyben a Most-Hídnek nem lehet helye és eljött az idő az MKP-Most-Híd tárgyalások újrakezdésére. Hangsúlyozta, hogy e folyamat hosszabb időt igényel, többször le kell ülniük egyeztetni a vitás kérdéseket és az sem segít a helyzeten, hogy februárban rendkívül „sértő és megalázó” módon szakította meg a vegyes párt a megbeszéléseket. Az OT elnöke hozzáfűzte, úgy véli, „nem Bugár Bélának és Berényi Józsefnek kellene eldönteni, hogy az egyes régiókban születik-e egyezés, és az egyezésnek milyen formáját alakítják ki”, hanem az alsóbb szinteken lenne helyénvaló tárgyalni.

Solymos László, a Most-Híd politikus a hitelesség fontosságát hangsúlyozta: elmondta, azon vannak, hogy olyan egyezés szülessen, amellyel egyértelművé teszik a választóknak, hogy komolyan gondolják az együttműködést. A tárgyalások „magasabb szintre” emelését is ezzel indokolta, hogy tisztázassák a múltat, félre tegyék a sérelmeket és korrekt megállapodást kössenek, amit „a választó is elhisz”. A Most-Híd a megyei egyezségeket szorgalmazza, hatékony tárgyalásokat akarnak a felsőbb szintek iránymutatásával.

² A szlovák ellenzék három jobboldali pártja, a KDH, az SDKÚ-DS és a Most-Híd által alkotott ellenzéki összefogás.

Megbékélés cseh-német mintára

A cseh iDnes című liberális hírportál *Miloš Zeman* cseh államfő április 4-én megkezdett szlovákiai látogatása kapcsán foglalkozott az ügyel.

A beharangozó jegyzetben a kiegyezés lehetőségét boncolgatta *Luboš Palata*, a magyar témákkal gyakran foglalkozó újságíró. Kifejtette, hogy Szlovákia ugyan „már sok területen megelőzte” Csehországot, ám a történelmi konfliktusok kezelésében a cseh eredmények továbbra is példaként szolgálhatnak a kisebbik csehszlovák utódállam számára. Szerinte a Németországgal való kiegyezés párhuzamba hozható a magyar-szlovák viszonyal, hiszen „Németország szerepét, legalábbis pszichológiai szinten, a szlovák értelmezésben Magyarország játssza”.

A téma aktualitását fokozza, hogy miniszterelnöksége (1998-2002) idején éppen *Miloš Zeman* volt az, aki lépéseket tett a cseh-német megbékélés érdekében azzal, hogy „kiégettnek” minősítette a II. világháború után a németeket és a magyarokat sújtó dekrétumokat. A kijelentések láncreakciót indítottak el: *Gerhard Schröder* német kancellár válaszul ígéretet tett arra, hogy kormánya nem fogja támogatni a kitelepített szudétanémetek restitúciós követeléseit, mára pedig odáig jutottak a felek, hogy a bajor és szudétanémet bocsánatkéréseknek, valamint *Petr Nečas* cseh kormányfő bajor parlamentben elmondott beszédének köszönhetően a beneši rendeletek kérdését a „legérzékenyebb cseh-bajor viszonyban is lezárták”. Ilyen előzmények után a cseh államfő tapasztalataival és tanácsaival segíthetné a magyar-szlovák kapcsolatok előrelépését, a felek közti megbékélés ügyét – vélte a szerző.

Luboš Palata más megközelítésből Prága felelősségét is kiemelte a magyar-szlovák viták terén. Szerinte „azok alapjainak lerakásában a cseheknek is részük volt”, legalább a rossz példával, ahogy a szudétanémetekkel bántak a világháború után. Ezért különösen indokolt lenne, ha Zeman ezúttal a jó példát adná át szlovák partnereinek: a türelmes diplomácia, a kölcsönösen előzékeny lépések, a bizalom és a közös jövő építésének gondolatát, amelyek a történelmi konfliktusok áthidalását és megoldását jelenthetik. Emellett az újságíró szükségesnek nevezte, hogy „ha Szlovákia és Magyarország eljut majd valamiféle kölcsönös bocsánatkéréshez”, akkor ahhoz Csehország is csatlakozzon, hiszen – vélte az újságíró – egy cseh bocsánatkérés „európai gesztus lenne, méltó ahhoz az elnökhöz, aki a prágai várban (...) az Európai Unió zászlaját is felvonta”.

A Beneš-dekrétumokkal kapcsolatos cseh hozzáállás hatása tetten érhető abban is, ahogy a szlovák külgügyi bizottság elnöke és a külgügyminiszter is nyilatkozataiban elmozdult az eddigi merev szlovák állásponttól.

Forrás: www.parameter.sk

Délvidék

Vajdaságban is csökken a magyar tagozatos diákok száma, a kisdíákok száma azonban emelkedhet

Ugyan már évek óta fogyatkozik a diákok száma a Vajdaságban, a statisztikai kimutatások szerint ebben az évben a korábbiakhoz viszonyítva jelentősebb csökkenés tapasztalható. A tavalyihoz képest 2040-nel kevesebb tanuló fejezi be általános iskolai tanulmányait, ebből 220 fő magyar tagozatos.

A diáklétszám csökkenése az oktatási rendszer egészére, így a középiskolákra is nagy hatással van, több helyen szüntettek meg szakokat, tagozatokat. Magyar vonatkozásban a már említett 220 elsősrel kevesebb várható az idén, azonban *Deli Andor*, a Tartományi Oktatásügyi, Közigazgatási és Nemzeti Közösségi Titkárság vezetője szerint a magyar nyelvű tagozatok esetében sikerült elegendő számú osztályt biztosítani és megőrizni a népszerű és perspektivikus szakokat. Elmondása szerint a kiiktatás elsősorban a hároméves középiskolai tagozatokat érinti. Így nem hirdetnek első osztályt a 2013/14-es tanévben az adai Műszaki Középiskola hároméves készruhakészítői szakán, a topolyai Mezőgazdasági Középiskola hároméves virágkötői szakán, a szabadkai Politechnikum négyéves belső-szerelői szakán, a szabadkai Vegyészeti Középiskolában kozmetikum-technikus szakán és Óbecsén a Műszaki Szakközépiskolában a hároméves lakatos-autómechanikus szakon, mely szakokra az idei iskolaévben is mindössze nyolc-tíz diák iratkozott. A tavalyihoz viszonyítva, kiesett még a Zentai Gimnázium egyik általános tagozata a kettő közül, azzal a meghagyással, hogy, ha megfelelő számú, nagyobb érdeklődés övezi, akkor megnyitható lesz két tagozat is – nyilatkozta a titkár.

Ehhez kapcsolódó örvendetes hír, hogy a Magyar Nemzeti Tanács (MNT) beclése szerint az idén több magyar elsős kisdíák lesz, vagy legalább annyi, mint tavaly.

Joó Horti Livia, az MNT Közoktatási Bizottságának elnökének elmondása szerint az idén körülbelül 1770 gyerek járt iskola-előkészítőbe magyar nyelven, őket mindenképpen várják a magyar oktatási rendszerbe, illetve ennél mindig valamivel többet. Vélhetőleg az 1840-50 körül véglegesítődhet majd a magyar iskolába indulók száma.

Kárpátalja

Interjú Kovács Miklóssal

Mikola Azarov ukrán miniszterelnök március 28-i budapesti látogatása az ukrán média figyelmét Magyarországra, illetve a kárpátaljai magyarságra irányította. Ezt az állítást támasztja alá a ritka eset: egy ukrán országos hetilap (a 2000 című kiadvány) kárpátaljai magyar politikussal közölt interjút.

Kovács Miklós, a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség (KMKSZ) elnöke többek között a magyar közösség helyzetéről, az KMKSZ-ról, az Ukrainai Magyar Demokrata Szövetségről (UMDSZ) és saját szerepéről beszélgetett az ukrán lap munkatársával. A magyar politikus kifejtette a kárpátaljai magyarság két pártja közt feszülő ellentét mibenlétét. Szerinte, míg az UMDSZ „lényegében a kormányzó establishment magyar ajkú része”, addig a KMKSZ az „autentikus nemzeti elitet” képviseli. E jelenséget visszavezette Kárpátalja 1944-es szovjet megszállásáig: ettől kezdve a magyarokat egyrészt másodosztályú, „államellenes hajlamokkal gyanúsított” csoportként kezelték, akiket elnyomtak, másrészt viszont a hatalomnak káderekre volt szüksége a megtört nép kormányzása érdekében – vélte a pártelnök. *Kovács Miklós* e káderek „utódaiként” tekint az UMDSZ-re, akik a kijevi hatalom megrendelésére tevékenykednek.

A politikus kitért a magyar közösség céljaira is. Elmondta, az identitás megőrzése az egyik legfontosabb törekvésük, amelyet a területi és perszonális autonómia megvalósítása segítene elő leghatékonyabban. Területi autonómia, hogy az ukrán államnak kötelessége legyen figyelembe venni az általános államérdekeken kívül a helyi közösség érdekeit is. És perszonális autonómia azok számára, akik „a közösség által kompakt módon lakott terület határain kívül élnek”. Ennek megfelelően megfogalmazta az igényt a magyar többségű járás létrehozására Kárpátalján, amelynek határai egybeesnének a tömbmagyarság által lakott térségével. Hozzáfűzte, hogy a magyar közösség négy járás közti megosztásának pusztán az a célja, hogy „nyomást gyakoroljanak” a magyarságra.

A KMKSZ ukrán politikai szférában való elhelyezkedését elemezve kiemelte, „Kijevben mindenkor és mindenki ellene volt” az általuk felvállalt törekvéseknek. Saját szerepével kapcsolatban elutasította a Robin Hood-i párhuzamot: magát a nyugati politikai iskola képviselőjeként meghatározva leszögezte, nem tudja elképzelni munkásságát a törvényi kereteken kívül.

Forrás: www.karpataljalap.net

Időközi választás Beregszászban

Azzal, hogy *Gajdos István* (UMDSZ) a Régiók Pártja listájáról mandátumhoz jutott az ukrán törvényhozásban, kénytelen volt lemondani a Beregszászban betöltött polgármesteri pozíciójáról. A megüresedett hely betöltése érdekében némi halogatás után 2013. június 2-ára írták ki az időközi választást.

Bár még közel két hónap van hátra az eseményig, az érdekeltek megkezdték a kampányt. Ennek nyitányául a sok vitát kiváltó „kokárda-ügy” számított, az ezzel kapcsolatos nyilatkozatháború fokozatosan távolodott el az eredeti problémától és alakult politikai csatározássá. Ebben nagy szerepet játszott *Vaszil Vokunovics*, az ukrán nacionalista Szvoboda beregszászi városi szervezetének vezetője, aki a város oktatással foglalkozó tisztségviselői ellen intézett kirohanást.

Kifogásolta többek között, hogy a városi oktatási főosztály által rendezett pedagógiai értekezleteken a magyar himnusz is elhangzik, a felszólalók pedig magyarul beszélnek, ukrán tolmácsolás nélkül. Továbbá azt is felrötte *Tokár Ljudmilának*, a főosztály vezetőjének, hogy „az ukrán ifjúság hazafias

nevelését tudatosan átjuttassa a magyar egyházaknak” és „kétes utazások szervezésével, céltudatos módon ukránellenessé teszik a fiatalságot”. Nemtetszésének adott hangot azzal kapcsolatban, hogy az oktatási főosztályvezető nyilvánosan (a Kárpáti Igaz Szó 2013. március 21-i számában) felháborodott a Szvoboda nacionalista felvonulása miatt – amelyet Vokunovics a „hazafias ifjúság békés menetének” minősített. Veres Pétert ugyancsak kritikával illette az ukrán politikus, akit szintén a Kárpáti Igaz Szóban megjelentek miatt támadott. A beregszászi 10. Számú Középiskola igazgatója azt fejtegette, hogy az ukránok nem „őshonosak” Beregszászban, szemben például a magyar, ruszin és szlovák közösséggel. Emiatt kilátásba helyezte a Szvoboda helyi vezetője, hogy pártja bírósághoz fog fordulni erkölcsi elégtételért, valamint annak megállapításáért, hogy az ilyen kijelentések összeegyeztethetők-e az ukrán állami hivatalnokok esküjével.

A www.karpatalja.ma vonatkozó cikke az egyéb magyar sajtóorgánumokhoz hasonlóan elítélően szól a Szvoboda újabb nacionalista megnyilvánulásairól, azonban a szerző megjegyzi azt is, hogy az ügyben magyar részről a Kárpáti Igaz Szó hasábjain megszólaló mindhárom helyi vezető az UMDSZ-hez kötődik, sőt, Tokár Ljudmila és Veres Péter az eddigi polgármestert adó párt városi tanácsi frakciójának a tagja. Hozzáfűzte, hogy e személyek a választási kampányok kivételével nem igazán tűntek ki a múltban sajtóbeli megnyilvánulásaikkal és furcsának nevezte, hogy „most mégis ilyen keményen nekiesnek a nacionalistáknak”.

Horvátország

Magyar elöljáró nélkül maradhat a Hercegszölösi járás

A Hercegszölösi Járási Tanács március 25-i ülésén – amely az utolsó volt a májusi önkormányzati választások előtt – az új választási törvény szellemében módosította alapszabályát. Az ülésen a tanácstagok többsége – köztük a Magyar Egyesületek Szövetségének (MESZ) a képviselői is – leszavazták azt a javaslatot, hogy a járásban élő magyarok a kisebbségi kulcs alapján elöljáró-helyettest választhassanak.

A tavaly módosult választási törvény szerint abban a járásban lehet csak kisebbségi elöljáró-helyettes(ek)e)t választani, ahol az adott nemzetiség(ek) kisebbségben van(nak). A Drávaszögben lévő Hercegszölösi járásban e tekintetben specifikus a helyzet, ugyanis a magyarok relatív többségben vannak (38,66%) a horvátokkal (38,10%) és a szerbekkel (17,66%) szemben. A közigazgatási minisztérium szerint ezért „nem jár” nekik nemzetiségi alapon a kisebbségi elöljáró-helyettes. Ezzel érvelt a járás magyar elöljárója, *Sója Dénes* is az ülésen, aki egyben a MESZ magyar képviselője is a Száborban.

Sója Dénes a sajtónak nyilatkozva elmondta: ő azért ellenzi azt, hogy akár több kisebbségi elöljáró-helyettes is legyen a járásban, mert a törvény azt is előírja, hogy számukra irodát és fizetést is kell biztosítani, amire egy ilyen kis költségvetésű járásnak nem futja.

Mivel így csak a horvátoknak és a szerbeknek lesz kisebbségi alapon elöljáró-helyettesük, könnyen megeshet, hogy ha a magyar elöljáró-jelölt

nem tudja megnyerni a választásokat, a magyarok abban a járásban, ahol relatív többségben vannak, vezetői tisztség nélkül maradnak.

A Horvátországi Magyarok Demokratikus Közösségének (HMDK) két képviselője, *Andócsi János* és *Sipos Zoltán* megpróbálták a javaslat mellett érvelni, és az olasz kisebbséget hozni pozitív példaként, de a tanácsnokok többsége, közöttük az öt magyar MESZ-es képviselő is javaslatuk ellen szavazott.

Andócsi János szerint így könnyen megeshet, hogyha összefognak a szerbek és a horvátok, a magyarok hoppon maradhatnak a „legmagyarabb járásban”. Elszomorítónak nevezte, hogy Sója Dénes és a MESZ-es listáról bejutott képviselők ezúttal is képtelenek voltak kiállni a magyarság érdekeiért, pedig néhány horvát képviselő is támogatta a HMDK előterjesztését.

Forrás: <http://www.huncro.hr/>

BESZÁMOLÓ

Parlamenti adomány a Nagyenyedi Bethlen Gábor Kollégiumnak

A szórványban élő magyar gyerekek oktatása terén végzett példaértékű munkájának támogatására az Országgyűlés számítástechnikai berendezéseket és 500 ezer forint értékű irodaszert adományozott a Nagyenyedi Bethlen Gábor Kollégiumnak. Kövér László házelnök nevében az eszközöket *dr. Sárdi Péter* külvügi igazgató, *Pappné Farkas Klára*, a Külvügi Igazgatóság Nemzeti Integrációs Irodájának fősztályvezető-helyettese és *Szilágyi Zoltán*, az Országgyűlés sajtófőnöke adta át Nagyenyeden. Az adománnyal a parlament a 390 éves alma mater diákjainak segíteni kíván, hogy felkészültebben, képzettebben lépjenek ki az életbe – fogalmazott Sárdi Péter. Pappné Farkas Klára – mintegy a feladatok továbbviteléhez szánt lelki munícióként – az Országgyűlésben, februárban nagy sikerrel megrendezett Nagyenyed emlékülésről készített felvételt adta át a tanári karnak, kiemelve, hogy az egykori és mai tanárok, diákok egy jó, életképes közösséget alkotnak.

Szőcs Ildikó, a Kollégium igazgatója köszönő szavaiban megerősítette, hogy az iskola ma is azt a szellemiséget képviseli, amit az elmúlt évszázadokban.

Az ünnepségen részt vevő *Kántor Csaba*, az Erdélyi Református Egyházkerület püspök-helyettese, a fenntartó református egyház nevében elkötelezettségnek és szolgálatnak nevezte a kollégium támogatását és köszönetét fejezte ki az intézmény tanárainak, igazgatóságának, a város polgármesterének a szórvány magyarság megtartásában a mai napig kiemelkedő szerepet betöltő kollégium működtetéséért. Kántor Csaba a magyar jövő és az iskola megmaradásának zálogaként a gyermekvállalást említette.

A rendezvényen jelen lévő *dr. Zsigmond Barna Pál* csíkszeredai főkonzul azt a példát tartotta fontosnak, amit a Bethlen Kollégium megvalósít, hogy az egyház, az iskola és a Polgármesteri Hivatal összefogásával – egy többségi román környezetben is –, hogyan lehet lépésről-lépésre haladva megmaradni.

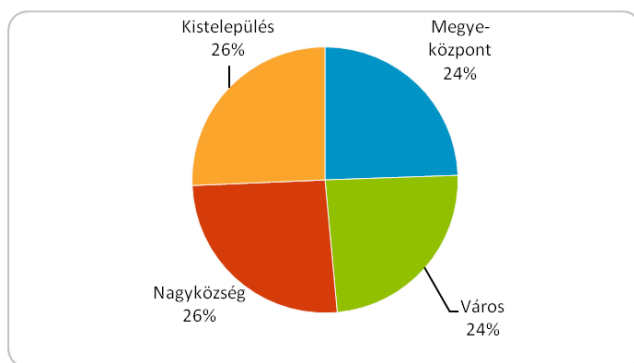
Fodor Tamás kolozsvári konzul az anyaországi társadalmi támogatást méltatta, amely révén a közigazgatási, és a civil szféra együttműködése ezzel a mostani adománnyal is igyekszik a nemzet megtartását elősegíteni.

A parlamenti küldöttséget fogadta *Mihai Horatiu Josan*, Nagyenyed polgármestere.

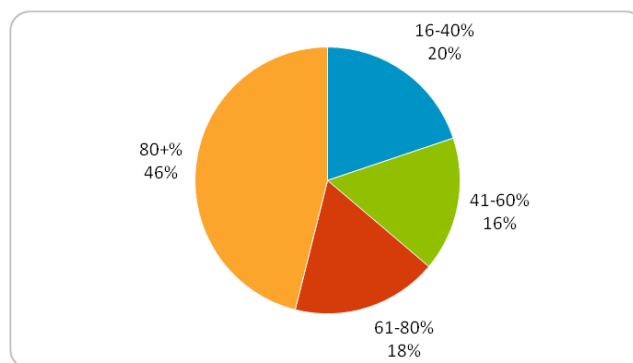
A HÉT TÉMÁJA

Közéleti és politikai preferenciák Erdélyben az autonómiával kapcsolatban

Az alábbi elemzésben a Bell Research által az erdélyi lakosság³ körében végzett kvantitatív kutatás⁴ autonómiával kapcsolatos kérdéseinek eredményeit mutatjuk be. A felmérés készítői arra voltak kíváncsiak, hogyan látják a Romániában élő magyarok az autonómia létrejöttének esélyeit. A válaszadók összetétele településtípus szerint arányosan oszlott meg.

1. ábra

2. ábra

A nemek szerinti megoszlás közel azonos, az 1804 válaszadó 51%-a nő, 49%-a férfi. A válaszadók életkori megoszlását illetően legkisebb arányban a 18-27 év közötti korosztály (16%), míg legnagyobb részben a 45-64 év közötti korosztály szerepel (31%). Iskolai végzettség tekintetében a többség alacsony (41%) vagy közepes (36%) végzettséggel rendelkezik. A válaszadók vallását illetően a két legjelentősebb felekezet, a katolikus és a protestáns 44%-52% arányban oszlik meg.

Arra a kérdésre, hogy van-e esély az erdélyi autonómia kivívására (3. ábra), a megkérdezettek fele bizakodóan válaszol; 1, 2 vagy 3 cikluson belül esélyt lát arra, hogy Erdély autonómiát szerez. Ezen belül a többség politikai közép-, illetve hosszútávon tartja elképzelhetőnek az autonómia létrejöttét.

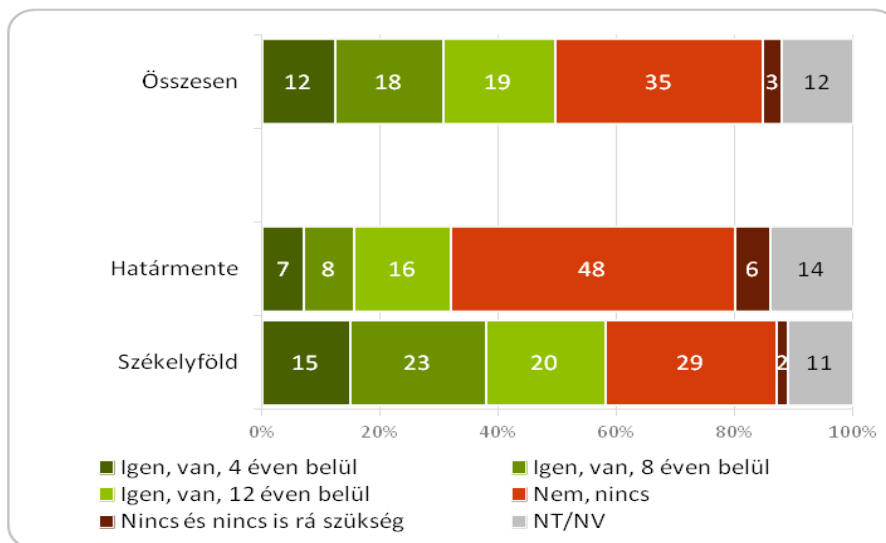
A székelyföldiek 58%-a véli úgy, hogy Erdély autonómiája 3 politikai cikluson belül elérhető, ugyanez az arány Határmentén lényegesen alacsonyabb (32%). A válaszadók 35%-a véli úgy, hogy Erdély autonómiájának kivívására nincs esély. Elhanyagolható, hibahatár közeli⁵ (3%) azon válaszadók aránya, akik szerint nincs is szükség az autonómiára.

³ A felmérés három határmenti (Bihar, Szilágy, Szatmár) és három székelyföldi (Kovácsna, Hargita, Maros) megyében készült.

⁴ Az adatfelvétel 2012. augusztus 21. és október 3. között zajlott, melynek során összesen 1804 sikeres személyes interjú készült.

⁵ A teljes mintára vonatkozó hibahatár: $\pm 2,31\%$.

Ön szerint van-e esély az erdélyi autonómia kivívására?

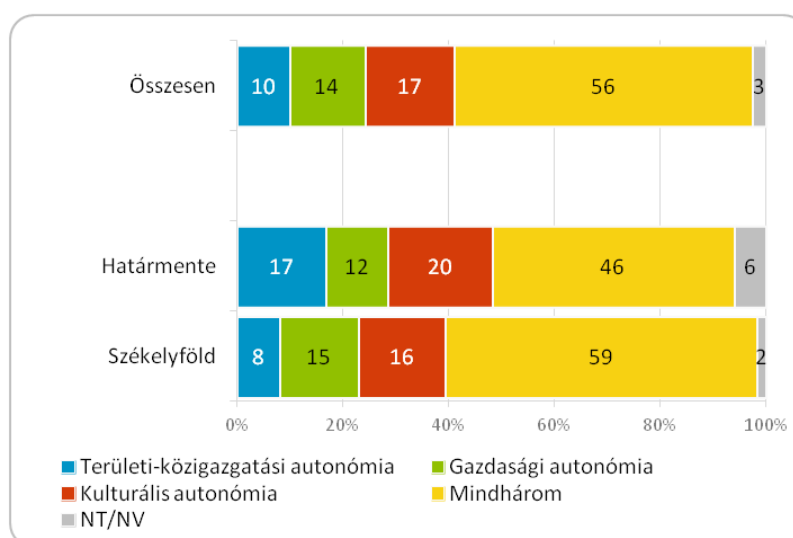
3. ábra

Az erdélyi autonómia jellegével kapcsolatos kérdés szerint (4. ábra) az autonómiára esélyt látó válaszadók⁶ többsége területi-közigazgatási, gazdasági és kulturális autonómiára is számít az elkövetkezendő 3 politikai cikluson belül, szerintük tehát mindhárom kivívható.

Azon válaszadók, akik csak egyféle autonómiára látnak esélyt, Székelyföldön magasabb arányban vélik reálisnak a kulturális és gazdasági autonómiát, mint a területi önállóság elérését.

Határmentén viszont a kulturális autonómia mellett inkább a területi önállóság kivívására látnak esélyt.

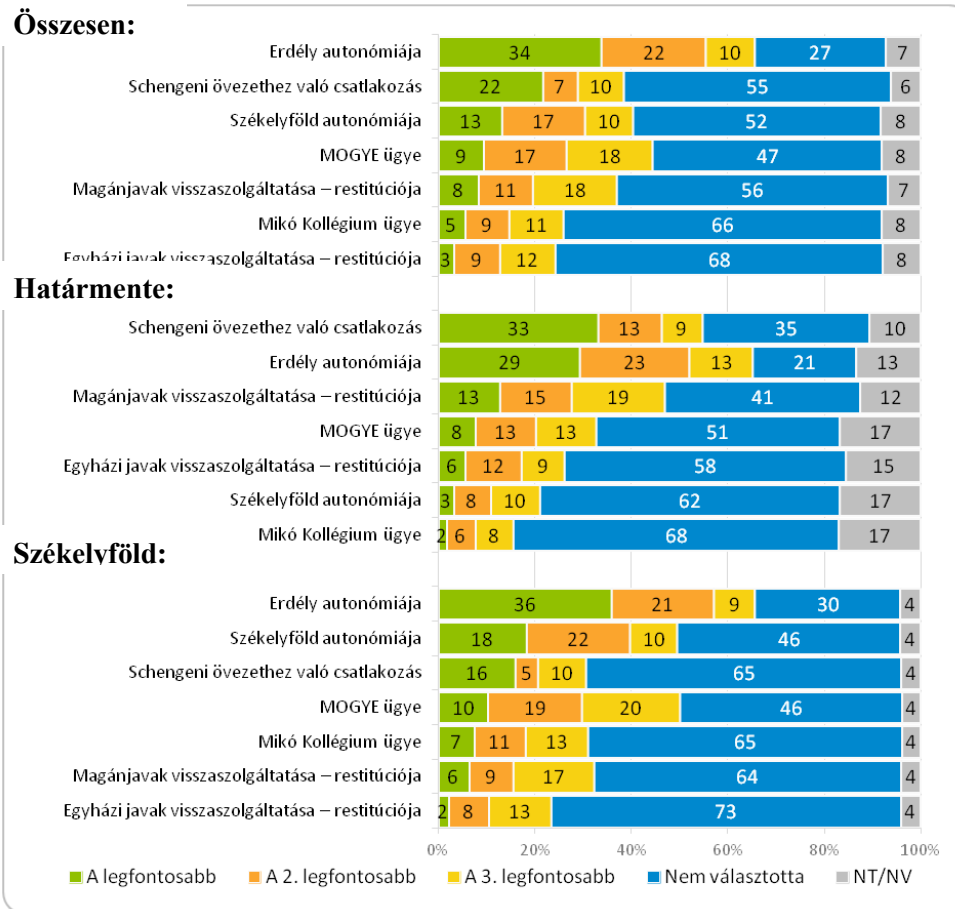
Melvik kivívására van esély Ön szerint?

4. ábra

⁶ 894 válaszadó lát esélyt az autonómia kivívására.

Rangsorolja az alábbi témákat aszerint, hogy melyiket tartja a legfontosabbnak!

5. ábra

A kutatók kíváncsiak voltak arra, hogy a megkérdezettek mely ügyeket tartják legfontosabbnak, amiről rangsor formájában kellett nyilatkozniuk (5. ábra). A válaszadók összessége Erdély autonómiáját sorolta az első három legfontosabb ügy valamelyikének, ezen belül az autonómia kérdését legtöbben (34%) első helyen említették.

Az összesítéshez képest Határmentén a többség legfontosabb ügyként a Schengeni övezetbe való csatlakozás kérdését jelölte meg, 4%-kal megelőzve az erdélyi autonómia ügyét.

Ezzel szemben Székelyföldön legtöbben első helyre Erdély autonómiáját helyezték (36%), ezt követi azok száma, akik a székely autonómiát jelölték meg első helyen (18%), végül a székelyföldi válaszadók 16%-a választotta legfontosabb ügynek a Schengeni övezetbe való csatlakozást.

Forrás: A Bell Research által végzett közvélemény-kutatás

KITEKINTŐ A KÖVETKEZŐ KÉT HÉTRE

2013. április 5 -19.

Április 8-9. (hétfő-kedd)

A Nemzetpolitikai Kutatóintézet „Territorial autonomies in Europe: Solutions and Challenges” (Területi Autonómiák Európában: Megoldások és Kihívások) című nemzetközi konferenciája

Helyszín: Magyarország Háza, Corvin terem – Budapest I. kerület, Szentháromság tér 6.

Április 12. (péntek) 10.00 óra

„Felvidéki kitelepítettek és deportáltak emléknapja” Komárom képviselő-testületének emlékülése keretében

Helyszín: Polgármesteri Hivatal, Komárom és a Monostori Erődnél lévő kitelepítési emlékmű

Április 12. (péntek) 14.30 óra

„A Felvidékről kitelepített magyarok emléknapja” a Rákóczi Szövetség és a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. közös szervezésében

Helyszín: Magyarország Háza, Deák terem – Budapest I. kerület, Szentháromság tér 6.

A rendezvényről többet megtudhat [itt](#).